

Europos Sąjungos
Taryba

Briuselis, 2023 m. lapkričio 29 d.
(OR. en)

15666/23
ADD 1

JUSTCIV 170
JAI 1520
FREMP 337
RELEX 1347
COLAC 151

PRANEŠIMAS DĖL „I/A“ PUNKTO

nuo:	Tarybos generalinio sekretoriato
kam:	Nuolatinių atstovų komitetui (COREPER II) / Tarybai
Dalykas:	1965 m. Hagos konvencija dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse arba komercinėse bylose įteikimo užsienyje. Pozicijų gairės, kurių turi būti laikomasi dėl Paragvajaus prisijungimo – Patvirtinimas – Bendras Čekijos ir Prancūzijos pareiškimas

Delegacijoms priede pateikiamas į Nuolatinių atstovų komiteto ir Tarybos posėdžių protokolus įtrauktinas bendras Čekijos ir Prancūzijos pareiškimas.

Bendras Čekijos ir Prancūzijos pareiškimas

Čekija ir Prancūzija susilaiko balsuojant dėl pozicijos, kurios turi būti laikomasi dėl Paragvajaus prisijungimo prie 1965 m. Hagos konvencijos dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse arba komercinėse bylose įteikimo užsienyje (toliau – Hagos konvencija dėl dokumentų įteikimo).

Čekija ir Prancūzija tebeturi abejonių, ar dokumente 15666/23 nustatyta rekomendacija dėl pozicijos, kurios Nuolatinų atstovų komitetas ir Europos Sąjungos Taryba turi laikytis dėl Paragvajaus prisijungimo prie Hagos konvencijos dėl dokumentų įteikimo, yra būtina ir teisinga.

Joje aiškiai nurodyta, kad Hagos konvencija dėl dokumentų įteikimo patenka į ES išimtinės išorės kompetencijos sritį pagal SESV 3 straipsnio 2 dalį tokiu mastu, koku šios Konvencijos nuostatos gali daryti poveikį bendrų ES taisyklių dėl teisminių ar neteisminių dokumentų civilinėse arba komercinėse bylose įteikimo taikymo sričiai arba ją pakeisti. Tačiau, kadangi Hagos konvencijos nuostatos dėl įteikimo valstybių narių tarpusavio santykiuose netaikomos, o taikomos tik tais atvejais, kai dalyvauja trečioji valstybė, abejotina, kad gali būti daromas poveikis bendroms ES taisyklėms arba kad jos gali būti keičiamos.

Čekija ir Prancūzija nelaiko šios rekomendacijos precedentu jokiems kitiems prisijungimams prie Hagos konvencijos dėl dokumentų įteikimo ir kitoms Europos Sąjungos priemonėms, kuriomis siekiama reglamentuoti panašaus pobūdžio klausimus, kurių atveju Europos Sąjungos išimtinėi išorės kompetencijai galėtų tekti tam tikras vaidmuo, bet valstybės narės nėra dėl to susitarusios.
